

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg er klar over, at det for hr. Søren Søndergaard er en frygtelig skæbne at blive rost af mig, men jeg vil alligevel sige, at jeg går herop til hans indlæg med nogen større fortrøstning, end da jeg gik op til hr. Villy Søvndals. Hr. Søren Søndergaard er en velbegavet mand, og derfor undrer det mig, at han kan sige noget så underligt, som at Dansk Folkepartis forslag her skulle lægge op til at camouflere, at vi er i færd med at ændre holdning til EU.

Kl. 14.10

Jeg begriber ikke den tankegang. Forholdet er jo, at en vejledende folkeafstemning kan give, jeg vil sige beslutningstagerne i EU og i hvert fald danskerne en mulighed for at have en knage at hænge et nej op på. Forholdet er jo, at man er kommet til at starte en proces, som man egentlig ikke har mulighed for at ændre uden et klart nej, og det klare nej tør man ikke sige fra statsministerens, fra de ledendes side. Der kunne man da så lade sit folk få lov til at stemme og sige det nej, som betød, at magthaverne dermed også fik en knage for at ændre den proces, som de i hjertet ønsker ændret, men som de ikke kan finde ud af at finde en anledning til at ændre.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu opfatter jeg det ikke som min opgave at give hjælp eller kunstigt åndedræt til Venstre og Konservative, men jeg vil sige, at det er fuldstændig klart, at den beslutning, der lægges op til om Tyrkiets medlemskab af EU, bliver truffet om 15-20 år; og der er der alle muligheder for at lave en folkeafstemning, hvis man ønsker det. Der er alle muligheder for en dansk regerings side for at sige nej til Tyrkiets medlemskab, hvis man ønsker det.

Det, der er det mærkelige, er, at man vil tage en folkeafstemning, inden det er afklaret, om Tyrkiet vil og kan leve op til de betingelser, man stiller. En regering kan selvfølgelig ikke først sige til Tyrkiet, at den har en række betingelser, de skal opfylde, for at den kan give dem en startdato, og så bagefter, når de har opfyldt de betingelser og man går i gang med at føre forhandlingerne, der skal føre frem til en eller anden konklusion, sige: Nu låver vi i øvrigt lige en folkeafstemning. Den folkeafstemning bliver der mulighed for at gennemføre, hvis der kan skaffes flertal for den.

Vi foreslår en anden folkeafstemning. Det er en anden diskussion i en anden sammenhæng. Og så vil jeg sige til hr. ...

Første næstformand (Svend Auken):

Det må vi vente med.

Søren Søndergaard (EL):

Det bliver i næste omgang, at jeg gør det.

Første næstformand (Svend Auken):

Netop. Hr. Søren Krarup for sin anden korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Der er en anden ting, jeg lige vil spørge hr. Søren Søndergaard om – også fordi jeg fra ham venter at få et velbegavet svar. Han kan se, hvordan den europæiske offentlighed i udpræget grad, også den danske, står i en situation, hvor al den tale om integration af muslimer i et kristent land falder fra hinanden, og hvor ytringsfrihed og meget andet er truet på den mest uhyggelige måde. Kunne han ikke forestille sig, at det samme ville være tilfældet, hvis man lukkede et muslimsk land ind i noget, der, selv om man ikke tør sige det, naturligvis er et kristent Europa? Kan han ikke forestille sig, at man dermed lægger op til en konflikt, som netop vil betyde Europas ødelæggelse på lidt længere sigt?

Jeg ved, at hr. Søren Søndergaard også interesserer sig for historie, og hvis han vil betænke det historiske perspektiv, så vil han erkende, at der i 1500 år har været en modsætning imellem Europa og islam, osmannerne, som har betydet, at der ikke var nogen neutral basis for en udvikling, hvor man i fællesskab kunne føre dialog og blive enige.

Kan hr. Søren Søndergaard ikke begynde at erkende lidt af den virkelighed?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må nok skuffe hr. Søren Krarup. Jeg tror, hans forventninger til min person er for høje.

Der er mange steder, hvor der har været uløselige konflikter mellem folk. Frankrig og Tyskland har i århundreder ligget i krig, Danmark og Sverige har i århundreder ligget i krig, krige er noget, der er mellem folk, der har modsætninger, og de skal løses. Selvfølgelig skal vi da arbejde for, at de modsætninger bliver løst.